

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313205639
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4313205639.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v spore žalobcu: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Česká republika, 602 00 Brno, Příkop 843/4, Zábřovice, IČO: 264 29 705, proti žalovanej: E. Y. nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V., V. XXX, v konaní zast. JUDr. Andrea Chorvátová Nagyová, advokátka so sídlom 935 22 Kozárovce, Kozárovce 632, o zaplatenie zmenkového úroku, úroku a zmenkovej odmeny, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 0,19 % denného zmenkového úroku sa z a s t a v u j e.

II. Žaloba sa v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú je povinný žalobca zaplatiť žalovanej do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti samostatného uznesenia, ktoré vydá súdny úradník o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 28.03.2013 sa žalobca domáhal uplatnenia pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Svoju žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 14.11.2008 na zmenkovú sumu 372,13 eura, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 17.06.2009. Zdôraznil, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

2. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil zmenkovú sumu, a preto žiadal, aby súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a zaviazal žalovanú na zaplatenie zmenkového úroku 0,25 % denne, so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy, zmenkovú odmenu a náhradu trov konania.

3. Súd príslušným tlačivom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 vyzval žalovanú na odpoveď k žalobe, avšak žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Podľa žaloby súd mal za to, že na prebiehajúce konania sa aplikuje Nariadenie, ktoré je právnym predpisom EÚ s priamym účinkom. Cieľom Nariadenia je zjednodušenie, urýchlenie cezhraničných konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, zníženie nákladov a zaručenie rovnakých podmienok pre veriteľov a dlžníkov (ods. 7 a 8 preambuly nariadenia). Pri postupe podľa nariadenia je súd povinný rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho konania, a to najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania a o spôsobe a rozsahu dokazovania, ktoré je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia (ods. 9 preambuly a článok 9). Uplatňuje sa v občianskych a obchodných veciach v cezhraničných prípadoch, bez ohľadu na povahu súdu, ak celková hodnota nároku bez navýšenia o

úroky, náklady a výdavky nepresahuje čiastku 2000 eur v čase doručenia žalobného formulára na súd (článok 2 ods. 1). Nariadenie nevylučuje z vecnej pôsobnosti spotrebiteľské spory, v ktorých spotrebiteľ môže byť účastníkom na strane žalobcu alebo žalovaného. Z článku 4 odseku 4 nariadenia vyplýva, že ak sa súd domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak formulár návrhu nie je správne vyplnený, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo žaloba neprípustná, dá žalobcovi možnosť formulár žaloby doplniť alebo opraviť alebo predložiť určené doplňujúce informácie alebo doklady, alebo vziať žalobu späť, a to v lehote, ktorú určí. Ak dospeje súd k záveru, že nárok je zjavne neopodstatnený alebo žaloba je neprípustná alebo ak žalobca formulár žaloby v určenej lehote nedoplnil alebo neopravil, súd žalobu zamietne (neopodstatnenosť nároku alebo neprípustnosť žaloby sa posudzujú podľa vnútroštátneho práva - odsek 13 preambuly nariadenia). Z článku 19 nariadenia vyplýva, že pokiaľ nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

5. Vo vzťahu k aplikácii Nariadenia tak možno konštatovať, že toto nekladie žiadne prekážky v možnosti preskúmať doložené listiny súdom a je možné aplikovať všetky procesnoprávne princípy použiteľné v slovenskom právnom poriadku. Predovšetkým aplikáciu znalosti určitých okolností súdu z jeho činnosti (notoriety) a zohľadnenie ochrany slabšieho v konaní, či ochrany dobrých mravov. Z Nariadenia nevyplýva povinnosť súdu automaticky žalobe vyhovieť. Aj v prípade absencie aktivity žalovaného v konaní, pokiaľ súd vzhľadom na žalobu také skutočnosti, ktoré ho povedú k záveru o neprípustnosti žaloby, žalobu zamietne, čo vyplýva priamo z čl. 4 bod 4. Z procesného hľadiska teda k žalobe môže súd pristupovať s rovnakou mierou ingerencie, ako k akejkoľvek inej žalobe uplatnenej v konaní pred súdom, riadiac sa len osobitnými pravidlami týkajúcimi sa určitej časovej náročnosti v zmysle uložených lehôt podľa Nariadenia. Súd môže konať aj formou nariadeného pojednávania, nemusí to byť vždy len na základe návrhu účastníka, ale aj keď to sám považuje za potrebné. Nariadenie je procesný prostriedok, ktorý konanie urýchľuje, ale nebráni postupovať s rešpektovaním vyššej súdnej ochrany spotrebiteľa vykonaním potrebného dokazovania. Úvaha týkajúca sa prieskumu uplatneného nároku s oporou v doloženej zmenke nemôže byť ovplyvnená povahou použitého procesného nástroja. Skúmanie prípadnej absolútnej neplatnosti úkonu, ku ktorej pristupuje súd ex offo, nie je Nariadením nijako vylúčená.

6. Vychádzajúc z čl. 5 ods. 1 nariadenia, ktoré nariadenie pojednávania nevylučuje, súd nariadil vo veci pojednávanie. Považoval za potrebné pre vykonanie dokazovania oboznámiť sa s exekučným spisom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 9Er/453/2010, z neho najmä zmluvou o úvere č. 4371449, za účelom zistenia, či predmet konania nesúvisí so spotrebiteľskými vzťahmi, nakoľko v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je súd v každom štádiu konania a v každom druhu konania povinný z úradnej povinnosti skúmať, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský právny vzťah a teda či sa na konkrétny právny vzťah použijú právne normy spotrebiteľského práva za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľa.

7. Okresný súd Levice vo veci rozhodol rozsudkom dňa 01.10.2015 č. k. 7C/137/2013-64, proti ktorému podala žalovaná odvolanie. Žalobca vzal žalobu následne späť v časti o zaplatenie 0,19 % denného zmenkového úroku.

8. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.06.2016 pod č. k. 6Co/11/2016-117 rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 01.10.2015 č. k. 7C/137/2013-64 zrušil.

9. Žalovaná dňa 19.10.2017 súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie 0,19 % denného zmenkového úroku.

10. Žalobca a právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnil žalobca písomným podaním dňa 16.10.2017 z dôvodu hospodárnosti konania, avšak nežiadal, aby súd odročil pojednávanie z dôvodu jeho neprítomnosti.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predloženými navrhovateľom, ako aj zaobstaranými súdom a zistil tento skutkový a právny stav:

12. Dňa 14.11.2008 uzatvorila spoločnosť POHOTOVOSŤ so žalovanou na predtlačenom formulári zmluvu o úvere č. 4371449, podľa ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 232,36 eura. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť požiadanú sumu zvýšenú o poplatok vo výške 197,84 eura, spolu 430,19 eura v 12 mesačných splátkach po 35,85 eur počnúc dňom 12.01.2009. V zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru, ani RPMN, priemerná RPMN. Žalovaná podpisom v osobitnom rámečku formulára zmluvy o úvere potvrdila prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve o úvere v ten istý deň.

13. V bode 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je obsiahnutá dohoda o vyplnení zmenky v znení: „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky

zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh“.

14. Zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 14.11.2008 na rad POHOTOVOSŤ, s.r.o., vyplýva, že do zmenky bola vpísaná suma 372,13 eura a zmenkový úrok 0,25 % denne od 17.06.2009. Zmenka bola splatná pri predložení (vistazmenka) s doložkami „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. V pravom dolnom rohu zmenky sa v rámečku nachádza číslo zmluvy 4371449. Zároveň zo zmenky vyplýva, že bola prevedená rubopisom na žalobcu.

15. Z exekučného spisu Okresného súdu Levice pod sp. zn. 9Er/453/2010 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola zamietnutá a proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie oprávneným. Dňa 20.01.2011 oprávnený súd doručil späťvzatie odvolania. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 24.05.2012 č. k. 15CoE/96/2012-38 odvolacie konanie zastavil.

16. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 4 písm. k), l) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku; obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niest' dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niest' iná zmluvná strana.

21. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

23. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

26. Podľa čl. I § 10 zákona č. 191/1950 Zb. ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky prevínil hrubou nebanlivosťou.

27. Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

28. Podľa čl. I § 14 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky.

29. Podľa čl. I § 17 zákona č. 191/1950 Zb. kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

30. Podľa čl. I § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. v znení od 23. 12. 2015, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

31. Podľa čl. I § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. v znení od 23. 12. 2015, v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

32. Žalobca vzal žalobu späť písomným podaním zo dňa 21.12.2015 po prvom pojednávaní v časti o zaplatenie 0,19 % denného zmenkového úroku, žalovaná s čiastočným späťvzatím súhlasila, a preto súd konanie podľa § 144, 145 ods. 2, 146 ods. 1 CSP v časti o zaplatenie 0,19 % denného zmenkového úroku zastavil.

33. Vzhľadom na bod 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (dohoda o vyplnení zmenky), ako aj vzhľadom na zhodu čísla uvedeného na zmenke s číslom zmluvy o úvere, zhodu údajov o vystaviteľovi a pôvodnom remitentovi zmenky s údajmi o veriteľovi a dlžníkovi v zmluve o úvere a na zhodu dátumu vystavenia zmenky s dátumom podpisu zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že zmenka predložená žalobcom bola vystavená žalovanou ako zabezpečovacia zmenka k zmluve o úvere č. 4371449, pričom bola vystavená v súlade s bodom 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako blankozmenka. Zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy bol do zmenky doplnený dodatočne, o čom svedčí aj iný spôsob vyplnenia týchto údajov (technickými prostriedkami). Vo všeobecnosti môže mať zmenka vystavená dlžníkom pri podpise úverovej zmluvy resp. pri prevzatí úveru buď uhradzovaciu alebo zabezpečovaciu funkciu. V danom prípade, keďže ide o spotrebiteľský úver, je však uhradzovacia funkcia vylúčená vzhľadom na výslovný zákaz splnenia dlhu zmenkou alebo šekom ustanovený v § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na rozdiel od zabezpečovacej funkcie zmenky, ktorá bola v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi zakázaná až s účinnosťou od 01. 01. 2011.

34. S poukazom na uvedené súd zmenku predloženú žalobcom, ktorá bola nesporne vystavená v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovanej, považoval len za zabezpečovaciu zmenku, nie za samostatnú a nezávislú zmenku prijatú na uhradenie dlhu žalovanej.

35. Predmetom tohto konania je teda nárok žalobcu vyplývajúci z vlastnej vistazmenky vystavenej žalovanou pôvodne vo forme blankozmenky na zabezpečenie nárokov spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o., zo zmluvy o úvere, a preto súd v prvom rade skúmal platnosť zmluvy.

36. Ustálil, že zmluva o úvere č. 4371449 je spotrebiteľskou zmluvou. K uvedenému záveru dospel s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, ako aj skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah. Okrem toho bol toho názoru, že v danom prípade sa jedná aj o spotrebiteľský úver upravený Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to i vzhľadom na iný účel uvedený v zmluve. Rovnako tak súd vylúčil aplikáciu § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že finančné prostriedky boli veriteľom dlžníkovi fakticky odovzdané a prevzaté pri podpise zmluvy, teda sa jedná o zmluvu o pôžičke. Navyiac, aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka nebráni ani skutočnosť, ak by zmluva bola uzatvorená ako absolútny obchod, pretože aj napriek tomu je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj je nezanedbateľnou skutočnosťou, že v danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej však absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a o priemernej RPMN. Ich neuvedenie má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku.

37. Po preskúmaní celej zmluvy o úvere vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru dospel súd k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je v nej hrubým spôsobom narušená rovnováha

medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to najmä v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (spísanie notárskej zápisnice prostredníctvom splnomocnenca, uzatvorenie záložnej zmluvy prostredníctvom splnomocnenca, niekoľkonásobné zmluvné pokuty, blankozmenka) a zároveň je celá zmluva a všeobecné podmienky koncipované výlučne na prospech veriteľa, obsahujú prakticky len povinnosti dlžníka a práva a výhody veriteľa. Vzhľadom na nerovnosť podmienok účastníkov zmluvy vyjadrenú v takmer všetkých ustanoveniach zmluvy sa celá zmluva (jej obsah i účel) prieči dobrým mravom. Skutočnosť, že sa zmluva prieči dobrým mravom, spôsobuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu nemohlo spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľovi z uzatvorenej zmluvy o úvere vzniknúť ani právo na vyplnenie blankozmenky podľa bodu 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, z čoho vyplýva, že ak aj zmenka bola vyplnená, nevzniklo remitentovi právo na jej vyplnenie a tiež nie je možné na základe takto vyplnenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Okrem toho aj v prípade, ak by zmluva o úvere bola platná, právo na vyplnenie blankozmenky nemohlo vzniknúť, nakoľko dohoda o vyplnení zmenky ako súčasť Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nebola so žalovanou individuálne dohodnutá, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere použitie zmenky pri spotrebiteľských úveroch nebolo vylúčené. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak za nesplnenie záväzku pripúšťa možnosť veriteľa domáhať sa od spotrebiteľa zaplataenia neprimerane vysokej sumy (úrok pôvodne uplatnený vo výške 0,25 % denne) ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku. Rovnako tak rigidná aplikácia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v znení účinnom do 23. 12. 2015 by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv, a preto sa jedná o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. Prijatím zmenky ako zabezpečovacieho prostriedku preniesol dodávateľ povinnosť niesť dôkazné bremeno na spotrebiteľa. S poukazom na uvedené je potrebné ustáliť, že celá dohoda o vyplňacom práve blankozmeniek je neplatná, a preto nemohlo vzniknúť pôvodnému remitentovi právo na vyplnenie blankozmenky, a teda blankozmenka sa vôbec nestala zmenkou a pôvodný remitent nemal práva a povinnosti zo zmenky, preto ich ani nemohol indosamentom previesť na žalobcu.

38. V kontexte s vyššie uvedeným je výkon práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka, ako aj so Zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31. 12. 2010, pretože indosácia zmieniek zabezpečujúcich záväzkov dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6, 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 01. 01. 2008 do 31. 12. 2010.

39. Neopomenuteľnou je i skutočnosť, že predloženú zmenku veriteľ nemohol podľa § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch prijať ani ako zabezpečovací inštitút, pretože zmenka bola vyplnená podstatne vyššou zmenkovou sumou než pripúšťa uvedené ustanovenie zákona. Veriteľ smel podľa zákona prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak šlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva v výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. V tomto prípade právny predchodca navrhovateľa zákonný limit zmenkovej sumy nerešpektoval a zmenku, napriek výslovnému zákazu, prijal a následne ju previedol na žalobcu, teda bola vystavená v rozpore s vnútroštátnym právnym poriadkom.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru nielen o neplatnosti zmluvy o úvere, ale aj o neplatnosti dohody o vyplňacom práve a taktiež o nemožnosti predloženia zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu, preto ani navrhovateľ, ktorý zmenku nadobudol rubopisom, nemohol sa na základe nej domáhať vyplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom, a preto súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti v celom rozsahu zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Žalovaná mala úspech v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti 0,19 % denného zmenkového úroku a preto aj v tejto časti vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa

toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinná dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.